

Політична роздробленість Німеччини . Втрата своїх позицій Австрією й посилення Пруссії

Всесвітня історія

9 клас

Політична роздробленість Німеччини

- Віденський конгрес створив Німецький союз - конфедерацію незалежних держав, без єдиного законодавства, армії, фінансів, дипломатичного представництва.
- Необмежена влада королів, князів, герцогів і панування феодальних порядків у 38 автономних державах.
- Різноманітні правила торгівлі, неоднакові системи мір і ваги, різні монети, численні мита негативно впливали на розвиток економіки країни.
- Німеччина в промисловому аспекті відставала від Великої Британії, Франції, США, переважала ручна праця, а машини використовували дуже рідко.
- Найбільші серед держав: Австрія, Пруссія, Саксонія, Баварія, Ганновер.

- Німецькій буржуазії вдалося у 1834 р. добитися знищення митних кордонів між державами Німецького союзу (без Австрії), а це сприяло створенню єдиного внутрішнього національного ринку.
- У 1819 р. було прийнято Карлсбадські постанови з їздом німецьких государів, які поширювали на всі німецькі держави жорстокий поліцейський терор. Університети були під суворим контролем властей. На цьому з'їзді було створено спеціальну Комісію, яка стала органом поліцейського розшуку неблагонадійних. Місцеві парламенти стали слухняним зряддям цієї політики.
- Конфедерація — одна з форм державного устрою, союз незалежних держав, що об'єднуються для координації своєї діяльності з деяких питань.
- Втрата своїх позицій Австрією й посилення Пруссії
- Німецька конфедерація, що прийшла на зміну “Священній Римській імперії німецької нації”, 1815 р. складалася з 38 автономних держав, на чолі яких стояв австрійський імператор.
- Найбільшими державами на території Німеччини були Австрія та Пруссія.
- Економічно розвинена Пруссія хотіла позбутися панування Австрії.
- Посилення Пруссії відбувається після призначення королем Вільгельмом I у 1862 р. Бісмарка прем'єр-міністром Пруссії.
- Отто фон Бісмарк (1815— 1898) — представник прусського юнкерства, політик сильної волі, великого прагматизму та енергії. Він вважав головною метою об'єднання Німеччини під владою Пруссії і що всі питання потрібно вирішувати „залізом і кров'ю”.
- Відтоді Бісмарк почав об'єднання країни за допомогою війн. Першим кроком Бісмарка була реорганізація армії, яку він провів попри опір парламенту, що проголосував проти фінансування цього проекту. Цей конфлікт набув гострих форм, але врешті-решт парламент змушений був поступитися.

- Першою у низці війн, що забезпечили об'єднання німецьких держав під гегемонією Пруссії, стала Датська війна 1864 р., у якій жодна з європейських держав не підтримала Данію, що розв'язувало Пруссії руки.
- Посилення Пруссії відбулося після подій 1866 р., коли вона, заручившись підтримкою інших європейських монархій,
- розв'язала війну проти Австрії.
- Бісмарк домовився про нейтралітет з Великою Британією та Росією, про взаємодопомогу з Францією та Італією. Генеральна битва Між військами Пруссії та Австрії відбулася 3 липня 1866 р. і завершилася поразкою австрійських військ.
- 23 серпня 1866 р. у Празі між Пруссією та Австрією було підписано мирну угоду, за якою Австрія виходила з Німецького союзу і відмовлялася від будь-яких зазіхань на гегемонію в німецьких землях.
- Головним політичним результатом війни було створення Північнонімецького союзу на чолі з Пруссією, яка значно розширила свою територію за рахунок дрібних німецьких держав.
- Юридично закріплює панівне становище Пруссії у Північнонімецькому союзі конституція, що була прийнята 16 квітня 1867 р. Згідно з конституцією головою Північнонімецького союзу став прусський король, а канцлером — Бісмарк.
- Конституція стала вирішальним кроком на шляху об'єднання Німеччини навколо Пруссії.
- Національна політика в Австрійській імперії
- Австрійська імперія, монархія Габсбургів — одна з найбільших держав Європи. Володіння Габсбургів були другими після Російської імперії в Європі. Вона була багатонаціональною державою. Із 37 млн жителів імперії 18 млн становили слов'янські народи (чехи, словаки, поляки та інші.), 7 млн — австрійські німці, 5 млн — угорці, решта — румуни та італійці.
- Панівною нацією були австрійські німці. Італійців і слов'ян жорстоко пригноблювали. У залежному становищі від німецьких властей були й угорці.
- Німецькі поміщики гнобили інші народи. У школах, судах, в усіх установах вони запровадили німецьку мову. Всю освіту зосередили в своїх руках католицькі священники. Німці перейменовували вулиці, скрізь висіли німецькі вивіски на стінах будинків. Православним і протестантам в Австрійській імперії забороняли займатися ремеслами. Власті проводили політику: “Поділяй і владарюй!”
- Австрійський імператор Франц II заявив французькому послу: “Мої народи чужі один одному... Вони не розуміють і ненавидять один одного. Їхня неприхильність породжує порядок, їхня ворожнеча — загальний мир”.

Об'єднання Німеччини

- Формальне об'єднання Німеччини в політично та адміністративно єдину національну державу офіційно відбулося 18 січня 1871 р. в Дзеркальній залі Версальського палацу у Франції. Князі німецьких держав зібралися аби проголосити Вільгельма Пруського імператором Німецької імперії після капітуляції Франції у франко-пруській війні. Неофіційно, перехід більшості німецькомовних народів до федеративної держави тривав протягом майже століття. Об'єднання виявило низку разючих релігійних, мовних, соціальних та культурних відмінностей серед жителів нової нації, тому акт 1871 р. можна представити як лише один епізод в послідовності більшого процесу об'єднання.
- Священна Римська імперія, що включала понад 300 незалежних держав, була фактично розпущена, коли імператор Франц II зрікся престолу (6 серпня 1806 р.) під час війни Третьої коаліції. Незважаючи на правовий, адміністративний та політичний безлад, спричинений розпадом імперії, народи німецькомовних держав старої імперії мали спільні мовні, культурні та правові традиції, посилені завдяки досвіду Французької революції і наполеонівських війн. Європейський лібералізм пропонував інтелектуальну основу для об'єднання, кинувши виклик династичним і абсолютистським моделям соціальної та політичної організації, його німецький прояв підкреслив важливість спільних традицій, освіти та мовної єдності народів у географічному регіоні. З економічної точки зору створення митного союзу (нім. Zollverein) 1818 року, і його подальше розширення для включення інших держав Німецького союзу послабило конкуренцію між та всередині країн союзу. Нові види транспорту сприяли діловим і туристичним поїздкам, створюючи нові зв'язки, а іноді і конфлікти серед німецькомовних мешканців Центральної Європи.

- Модель дипломатичних сфер впливу, встановлених на Віденському конгресі в 1814–1815 рр. після наполеонівських воєн закріпила домінування Австрії в Центральній Європі. Однак, учасники переговорів у Відні не врахували зміцнення Пруссії і не передбачили змагання Пруссії проти Австрії за лідерство серед німецьких держав. Цей німецький дуалізм запропонував два розв'язки завдання об'єднання: малонімецький (Німеччина без Австрії) та великонімецький (Німеччина та Австрія разом).
- Історики не дійшли спільної думки щодо того, чи мав Отто фон Бісмарк генеральний план розширення Північнонімецького союзу 1866 року для приєднання досі незалежних німецьких держав в єдине ціле, або ж він просто прагнув розширити владу Королівства Пруссія. Вони дійшли висновку, що інші чинники, на додаток до впливу «реальної політики» Бісмарка примусили низку ранніх держав змінити політичні, економічні, військові та дипломатичні відносини в ХІХ столітті. Реакція на данський і французький націоналізм створила умови для прояву німецької єдності. Військові успіхи, особливо Пруссії, в трьох регіональних війнах породили ентузіазм і гордість, якою могли скористатись політики для об'єднання. Цей досвід нагадував пам'ять про взаємне досягнення в наполеонівських війнах, особливо Визвольної війни 1813–1814 рр. Поява Німеччини без Австрії, політичне та адміністративне об'єднання в 1871 році принаймні тимчасово розв'язало проблему дуалізму.

ГЕРМАНСКИЙ СОЮЗ 1866 г.

Германский союз 1866 г.

- Границы государств на нач. 1866 г.
- Граница Германского союза
- ⋯ Некоторые внутренние границы
- Столицы государств
- Любек ● Вольные города

ПРУССИЯ Названия государств
ШТИРИЯ Названия исторических земель

Сокращения названий государств:

- Б земли герц. Брауншвейг
- ГТ Гессен-Гомбург
- ПТ герц. Лауэнбург (датск. по 1864)
- КГ земли курф. Гессен(-Кассель)
- КГЦ княж. Гогенцоллерн (прус. с 1849)
- Лх Лихтенштейн
- О земли вол. герц. Ольденбург
- П земли Пруссии
- Рмл Рейс младшей линии
- Рсл Рейс старшей линии
- СА Саксен-Альтенбург
- СВЭ Саксен-Веймар-Эйзенах
- СКГ Саксен-Кобург-Гота
- СМ Саксен-Мейнинген
- ШЗ Шварбург-Зондерсхаузен
- ШЛ Шварбург-Липпе
- ШР Шварбург-Рудольштадт